

af bestemmelsen, skal indgå regler om kravene til ledelse og revision.

Der findes ikke en tilsvarende eksemplificering for forsikringselskaber og pengeinstitutter, og denne sidste del af bestemmelsen må i realiteten anses som overflødig, da regler om koncernterne transaktioner uvægerligt vil indeholde krav til selskabets ledelse og revision.

Endelig foreslås det, at der henvises til moderselskaber i flertal, således at det tydeliggøres, at både direkte og indirekte moderselskaber samt disses associerede virksomheder er omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 17

Forslaget medfører, at henvisningen til § 50 b i lov om banker og sparekasser m.v. udgår, da en tilsvarende bestemmelse er indsat i forslaget som en ny § 31 b.

Til nr. 18

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, § 31 a, der erstatter henvisningen i § 31, stk. 2, til bank- og sparekasselovens § 50 b med henblik på at gennemføre enudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Den foreslåede § 31 a svarer med de nødvendige tilpasninger til den bestemmelse, der er indeholdt i forslaget til ændring af § 50 b i bank- og sparekasseloven.

Det bemærkes, at partsbegrebet i den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 6, foreslås indsat som en selvstændig § 31 b i denne lov.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt. Den ændrede formulering har ikke betydning for adgangen til aktindsigt, der fortsat er begrænset i henhold til § 14, 1. pkt. i lov om offentlighed i forvaltningen.

I bestemmelsen er indsat en præcisering af begrebet »Finanstilsynets ansatte«.

Præciseringen indsættes for at undgå uklarhed om tavshedspligtens rækkevidde. Den gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvorvidt »Finanstilsynets ansatte« kræver, at der foreligger et direkte ansættelsesforhold.

Bestemmelsen præciserer, at personer, der er ansat i selskaber, som Finanstilsynet har indgået kontrakt med om udførelsen af serviceopgaver som led i tilsynets drift, er omfattet af bestemmelsen om tavshedspligt.

Serviceopgaver som led i driften vil f.eks. være rengøring, vagtjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Bestemmelsen medfører ikke nogen udvidelse af kredsen af modtagere af fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte fondsmæglerselskabets kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte selskabernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må selskaberne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver oplysningerne. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra selskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om et fondsmæglerselskabs kunder kan kun videregives med disses samtykke.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets bekræftelse af et givent forhold, eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor et fondsmæglerselskab og en kunde giver samtykke til videregivelse af oplysninger, og andre føler sig presset til at gøre det samme.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabets ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Det vil især kunne afholde selskaberne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås på denne baggrund, at fondsmæglerselskaber ikke skal kunne give samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller